

117. Àpèjúwe ohun tí wọn ní ná ní ìgbésí ayé yìí dà gégé bí afẹ́fẹ́ tí òtútù lile fẹ lu oko àwọn èniyàn tí wọn ẹ àbòsí fún ẹmi araa wọn, ó sì pa á run. Bẹ̀ẹ̀ ni Allaahu kò ẹ àbòsí fún wọn, ẹ̀gbọn ẹmi araa wọn ni wọn ẹ àbòsí fún.

118. Èyin tí ẹ gba (Allaahu) gbó, ẹ má ẹ mú (àwọn kan ní) ọ̀rẹ-tímótímó àyàfi láàrín araa yín, wọn yóò kó ipalára bá yín, wọn ní fẹ ohun tí yóò kó ìnira bá yín. Ìkórííra hàn nínú un ọ̀rẹ ẹnu un wọn. Bẹ̀ẹ̀ ni ohun tí ó pamó sí ìgbààyàa (ọkàn-an) wọn (aburú) tóbi jù (yẹn lọ). A ti ẹ àlàyé àwọn ọ̀rẹ náà fún yín bí ẹ bá ní ẹ làákàyè.

119. Tàbí èyin ni ẹ ní fẹràn-an wọn nígbà tí wọn kò ní ifẹ́ yín, bẹ̀ẹ̀ ni ẹ ní ìgbàgbó sí Ìwé-Mímó náà pátápátá. Nígbà tí wọn bá pàdée yín, wọn á wí pé: Àwa náà gba (Allaahu) gbó. Nígbà tí ó bá sì ku àwọn nìkan, wọn á fi ìka sí ẹnu nítí ibínú lé yín lóri. Wí pé: Ẹ kú pẹ̀lúu ibínú un yín (ibínú un yín ni yóò pa yín). Dájúdájú Allaahu ni Olùní-ìmọ̀ jùlọ nípa ohun tí ó wà ní ọkàn (àwọn ẹ̀dà).

120. Bí rere kán bá kàn yín, inú un wọn á bàjẹ, ẹ̀gbọn tí aburú kan bá sì bá yín, inú un wọn á dùn sí i. Tí ẹ bá ẹ sùúrù tí ẹ sì páyàa (Allaahu) ètè wọn kò ní kó ìnira bá yín rára. Dájúdájú Allaahu rògbà yíkà ẹ́ẹ̀ tí wọn ní ẹ.

121. Àti pé (ẹ irántí) ìgbà tí o jí ní kùtùkùtù kùrò lódò àwọn ará ilée rẹ tí ó sì fi ààyè tí àwọn olùgba (Allaahu) gbó yóò ti jagun hàn wọn. Bẹ̀ẹ̀ni Allaahu ni Olùgbòrọ̀ jùlọ, Olùní-ìmọ̀ jùlọ.

122. Nígbà tí àwọn ọ̀wọ̀ méjì nínú un yín ní gbèrò látí ẹ ojo, Allaahu sì ni Olùgbòwọ̀ wọn. Nítorí náà Allaahu ni kí àwọn olùgba (Allaahu) gbó gbékèlẹ̀.

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ
ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ ۖ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ
وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةٍ مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا
وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا
تُخْفَى صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن
كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾ هَآتَيْتُمْ أَوْلَاءَ نَحْبُونَهُمْ وَلَا
نَحْبُونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَفُوقُمْ
قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ
الْعِظِ ۚ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾ إِن تَمَسَّكُمُ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَإِن
تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا
لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا
يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ
تَبَوَّءُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدًا لِلْقِتَالِ ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
﴿١٢١﴾ إِذْ هَمَّت طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَن تَفْشَلَا ۚ وَاللَّهُ
وَلِيُّهَا ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾